

Trivium Revue

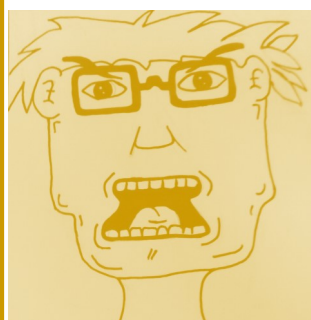
Z Á Ř Í — Ř Í J E N 2 0 1 5

ZÁKLADNÍ ŠKOLA
TRIVIUM PLUS O. P. S.
DOBŘANY 2

O ČEM PÍŠEME:

- **Nové tváře naší školy**
- **Tipy na výlety**
- **Záhady**
- **Kvíz**
- **Křížovka**
- **Novinky ve výuce**
- **Trocha tenisu**
- **Přírodní úkazy**
- **Z historie naší země**
- **Projekt Akademie bez hranic**
- **Jak udělat někomu radost aneb tipy na malý dáreček**
- **Úspěchy našich žáků**
- **Zahradní pirátství**
- **Nejezte zvířata**

Editoriál šéfredaktora

Karikatura: Pan učitel Švejda
by ČAK

Vážení čtenáři našeho školního časopisu.

S novým školním rokem se opět rozjela práce školní redakce, která začala pracovat v novém složení. Vedení časopisu jako každý rok převzali letošní devátáci a editoriál v dalším čísle již bude psát letošní šéfredaktor Matěj Grulich.

Během letních prázdnin a měsíců září a říjen se ve škole opět se budovalo, učitelský kolektiv se rozrostl o novou paní učitelku, padesát žáků se zúčastnilo jazykového pobytu ve Skotsku a v některých ročnících byly zavedeny čtenářské dílny, díky nimž se do školy nakoupilo více jak 210 nových knih.

Naši staří i noví redaktori nezaháleli ani o prázdninách a připravili pro vás několik zajímavých článků, kvíz a křížovku. V příštím čísle se vám naše nová redakce představí více. Krásné počení!

Mgr. Jiří Švejda, šéfredaktor

Rozhovor s paní učitelkou Evou

Proč jste si vybrala práci učitelky?

Řekla bych, že si spíš ona vybrala mě. Původně jsem chtěla pracovat v literární kavárně s galerií nebo být majitelkou hudebního klubu.

Co vás na této práci nejvíc baví?

Baví mě, že mě baví. Zároveň ji vnímám jako velkou zodpovědnost. To, jak předám své zkušenosti žákům, bude tvořit nejen jejich znalosti, ale i vnímání "učitelského povolání". Mám jedinečnou možnost zasáhnout do jejich života a "tvořit jeho část", která v nich zůstane. A ráda bych, aby obraz učitelů byl co nejlepší. Dodnes si totiž vzpomínám na pár učitelských "exemplářů", které byly chodící antireklamou na to, jak má učitel učit a chovat se - od "spící panny" přes kantorku, která učivo četla z učebnice po drsného učitele hudební výchovy, který nás občas vztekle švihnul smyčcem.

Kde jste učila?

Pět let jsem učila na základní škole v Ostravě a pak na průmyslovce v Karvině.

Je lepší učit na střední nebo na základní škole?

Učitelství je prý diagnóza. Jestli to tak je, tak ta moje je "nenapravitelný optimista". Práce ve školství je pro mě hodně inspirativní a smysluplná. Já nerozlišuji, jestli učím na základní škole nebo na střední škole. Často jsou "ti mladší" tak moudří, až mě překvapí.

Máte vzpomínku z předešlé školy, na kterou nezapomenete?

Těch vzpomínek mám víc, ale nikdy nezapomenu na to, když jsme byli se studenty z průmyslovky na vodě a převrátili jsme se s Matyldou (nepotopitelná loď).

Co vás vedlo k přestěhování?

Já jsem se nepřestěhovala, já jsem se vrátila domů :-). Rychnov nad Kněžnou je má srdceční záležitost a moje dvacetiletá zastávka na severní Moravě byla úžasná zkušenost. Jiná mentalita byla znát. Ze začátku mi jako češtinářce trhala uši ta krátká výslovnost, ale zvykla jsem si. Potkala jsem tam spoustu zajímavých lidí a mám tam skvělé přátele. Doma je však doma.

Natálie Švorcová
Barbora Hockicková
redaktorky 9. ročník

Guerrilla Gardening

Víte co je guerrilla gardening?

Guerrilla gardening je forma přímé akce, převážně praktikovaná environmentálně. Aktivisté převezmou (zasquatují) opuštěnou půdu (kterou nevlastní) k sázení rostlin a oživení veřejného prostoru. Jedná se vlastně o pozitivní formu společenského protestu proti nevládnosti vůči špíně, nepořádku a celkově zanedbá-

ným či zchátralým místům na veřejně přístupných prostorách. Motivace bývá různá. Od nadšených zahradníků zkoušejících překročit hranice zákona, až po politicky motivované protesty. Takže se dá říct, že je to zahradní pirátství.

Sára Jechová,
třídí redaktorka, 6. ročník

Vegetariánství a Veganství

Vybrala jsem si toto téma kvůli tomu, že já sama jsem vegetarián. Ale co to vegetariánství vlastně je? Je to způsob stravování, při kterém člověk nejí maso. Anebo jinak řečeno - nejí jatečné produkty. Tedy ty, kvůli kterým bylo zabito zvíře. Vegetariánství je taky celkově životní styl. Takže tito lidé nekouří a nepijí alkohol a snaží se celkově lépe žít. Vegetariánem může být člověk z několika důvodů: například ze zdravotních důvodů, náboženství, kvůli sobě nebo se prostě něčím chce lišit a být IN.

Někteří lidé nevědí, že vegetariánství a veganství jsou dva odlišné druhy stravování, jelikož vegan nejí nic živočišného původu (mléko,

vejce) a vegetarián nejí pouze maso. Vegani nesouhlasí s využíváním zvířat k lidskému

užitku. Několik je jich i proti zoologickým zahradám a cirkusům. Taky proti kožešinovým farmám, rybaření a myslivosti.

Veganem může být člověk také

z několika důvodů. Nejčastěji kvůli utrpení zvířat spojené s produkcí živočišných potravin (např. aby kráva mohla dávat mléko, musí mít tele, to je poté od matky odloučeno a zabito na maso. Jakmile kráva přestane dávat mléko, je také zabita na maso.) Kdyby na světě bylo víc vegetariánů, neumíralo by tolik zvířat jenom kvůli tomu, že si někdo chce dát k obědu steak. Tohle je můj pohled na věc. Myslím, že by se nějací lidé nad sebou mohli zamyslet. Přece jenom tady zvířata byla dříve než lidé.

Adéla Löroncová,
třídí redaktorka, 8. ročník

Démon z Doveru

Existuje démon z Doveru?

Toto téma mě zaujalo, protože mám ráda záhady a monstra a různé podobné příšerky.

Vše začalo v Doveru, v městečku ve státě Massachusetts. Konkrétně 21. Dubna 1977. Několik svědků prý vidělo podivné stvoření, které má hlavu velkou jako vodní meloun, svítící oranžové oči, metr až metr a půl vysokou postavu, tělo bez srsti a bez chlupů, dlouhé a tenké končetiny. Poprvé ho uviděl sedmnáctiletý Bill Bartlett, když se se svými třemi kamarády vracel z města New England. Bylo asi 22:30, když uviděli, jak něco stojí u polorozpadlého starého domu a zírá na jejich

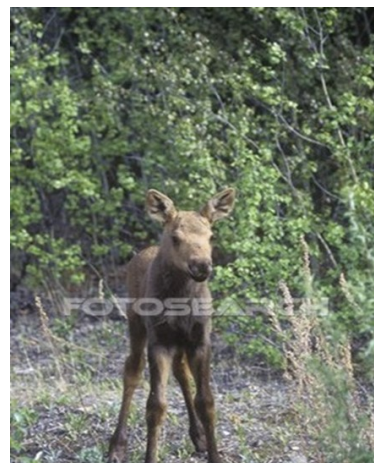
auto. Bill dokonce „stvoření“ nakreslil.

O 2 hodiny později v ten samý den jiný svědek John Baxter odpřisáhl, že viděl to stejné stvoření jak „objímá“ kmen stromu v místním parku. Další svědek je Abby Brabham. Tvrdí že, když se vracel domů, na cestu mu vběhlo divné stvoření.

Vyšetřování těchto událostí nepřineslo žádné důkazy, proč by si měli tito svědkové vymýšlet. Skeptici ale tvrdí, že to, co viděli, bylo mládě losa amerického. Ufologové ale zas tvrdí, že je to mimozemského původu.

Jednomu svědkovi se podařilo démona vyfotit. Je to falešná fotografie nebo skutečná?

Karolína Marešová,
třídni redaktorka, 8. ročník

Mládě losa amerického

Strašidelný zámek Draxmoor Dolní Rožínka

Šlechtickým sídlem v Dolní Rožínce bývala nejprve tvrz založená ve 14. století. Koncem 16. století přestavěna na renesanční zámek, u něhož byl i anglický park a lesopark. Na počátku 18. století byl postaven pivovar se sýpkou ovšem po nějaké době začal trouchnivět, a když v roce 2001 současný majitel zakročil, nejdříve chtěl vytvořit expozici věnovanou historii Vysočiny, ale na konec změnil názor a vybudoval ten zámek.

Co tu na nás čeká?

Hned na začátku exkurze se podí-

váte na 15 minutový film ve 3D a potom nastoupí strašidelné expozice jako třeba mluvící čarodějnice, oživlý hřbitov, peklo s čertem, středověko-pohádkové tržiště s perníkovou chaloupkou, princ zakletý v žabáka, drak a rytíř atd. A venku na vás čekají suvenýry, občerstvení, ale i zvířata.

Ale nejlepší je strašidelný výťah!!

Eliška Rufferová,
třídni redaktorka, 8. ročník

Záhada Bermudského trojúhelníku

Kde mizí
lodě a
letadla????

Bermudský trojúhelník nebo také ďáblův trojúhelník je oblast ležící mezi Miami, Portorikem a Bahamami. Jak už všichni asi víme, je toto místo označováno jako místo nevysvětlených jevů. Někteří tvrdí, že se zde nachází okno, nebo brána do jiného časoprostoru, někteří říkají, že jsou pod hladinou mimozemšťané, kteří unášejí letadla a lodě. Jiní zas že pod hladinou se ještě nacházejí stroje předchozích civilizací, které ruší **d o d n e s t y n a š e**. V Bermudském trojúhelníku je vysoký výskyt tornád a hurikánů. Také se zde vyskytuje velká řada anomálních jevů. Což by vysvětlovalo, proč tu troskotají lodě. Vědci tvrdí, že o žádnou záhadu nejde. Existuje řada vysvětlení, která vyvrací fakta o mimozemšťanech, nebo o bráně do jiného časoprostoru:

Tato oblast v Bermudském

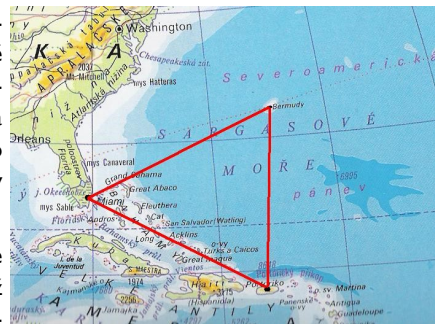
trojúhelníku je velmi frekventovaná, vede tudy hodně lodních tras. Přelétá tu velké množství osobních a dopravních letadel. Je proto logické, že je tu zvýšený výskyt havárií.

H l o u b k a m o ř e v trojúhelníku je více než 6000 metrů. Je velmi obtížné najít vraky lodí, nebo zbylé kusy letadel

V některých částech je terén velmi členitý. Jsou tu hluboké příkopy a podmořské vápencové útvary. Také i podmořské jeskyně a různé tunely, které se v době přílivu a odlivu stávají příčinami vzniku vodních vírů a vln, které mohou poškodit a potopit malé plavidlo

A navíc, novináři si většinou k tomu něco přimyslí, aby to znělo zajímavě.

Také je tu ale teorie o velkých bublinách metanu. Výzkumníci

nasimulovali situaci ve vodě na počítači (brali v úvahu i fyzikální zákony). Simulace potvrdili jejich teorii: loď, která se nachází nad bublinou, se najednou propadla na dno. Plynem zředěná voda ji přestala nadnášet.

Je hodně teorií, které vysvětlují záhadu Bermudského trojúhelníku. Existuje i mnoho lidí, kteří jsou přesvědčeni o tom, že za to mohou nadpozemské síly. Pravda možná zůstane navždy neodhalena.

Karolína Marešová

Třídní redaktorka, 8. ročník

Zažili jsme o
prázdninách!

Tábor
Žárovka

Když jsem se vrátila ze sborové dovolené, jela jsem domů a zase jsem někam vyrazila. Vyrazila na tábor Žárovka. Každý rok jsem si to moc užila, ale letos to bylo nejhorší kvůli tomu, že nás tam sužovaly vosy. Když jsem dorazila,

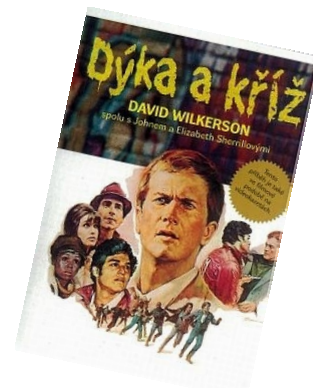
tak jsem zjistila, že spím ve stanu s Maruškou Kálalovou a Pětou Hejzlárovou. Tak jsme ve stanu tvořily trojku. Hned ten večer jsme byli rozděleni do skupinek. Každé ráno jsme měli stejnou snídani - housky s marmeládou a vosami. Před snídaní byla rozčvička, potom

jsem vyráběli vlajky. Můj tým vyhrál. Měli jsme název Jidáš. To byl, učedník, který zradil Ježíše. Proto jsme měli na vlajce hru šibenice a u toho na čárkách jeho jméno. Hráli jsme spoustu her, turnaje v ringu, ešusové války, čtení knihy Dýka a kříž od Davida Willkersona podle skutečné události. My jsme jako první měli divadlo u ohně. Hráli jsme divadlo Šekelář. Měl to být milionář, ale když jsme hráli o šekely, které nás měly dostat k pokladu, tak jsme to přejmenovali. Služeb bylo pět. Byly to kuchyně, hygiena, večerní divadlo u ohně, kronika a služba u ohně. Předposlední den nás vedoucí hodně překvapili. Měli jsme přes-

pat v lese pod širákem, odkud jsme šli hledat poklad. Minulý rok jsme vyhráli, ale letos vyhrála skupinka Filip. Ještě ten večer jsme napočítali kolem stovky žihadel od vos, další den jsme si balili a jeli domů.

Sára Jechová,

třídní redaktorka, 6. ročník

Křížovka s vtipem od Sama Kiszky

Do obchodu s ovocem a zeleninou přijde holčička s banánovou slupkou.

"Co si přeješ?" ptá se paní prodavačka.(viz. Tajenka)

ZMRZLINA NA DŘÍVKU

DOKONČI: VLAŠSKÝ ...

KOUPEME SE VE ...

O PRÁZDNINÁCH BYLO STRAŠNÉ ...

SLYŠÍME ...

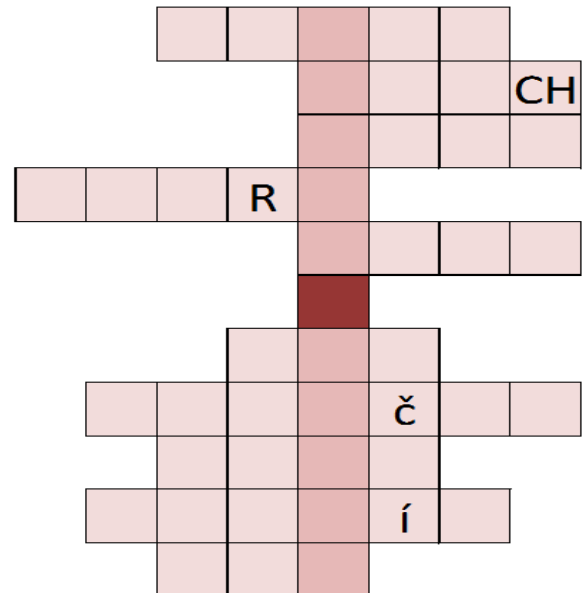
JINAK ŘEČENO JO

ZDROBNĚLINA SLOVA PÁN

ZDROBNĚLINA JMÉNA JOSEF

ZVÍŘE PODOBNÉ ZAJÍCI

SAMICE JELENA

Voltiž? Co to je?

Co to vlastně je voltiž? Takzvaná gymnastika na koni nebo tanec s koněm. Je to jedna z deseti jezdeckých disciplín uznávaná FEI (mezinárodní jezdecká federace). Je to soutěž pro jednotlivce i družstva (maximálně pro 12 lidí). Taky slouží jako terapie pro pohybově postižené. Pro start je nutná jezdecká licence (kterou je možné si na poníka zařídit od 8 let a na velkého koně od 12 let). V roce 1920 byl voltiž zařazen mezi olympijské sporty.

Jak to vypadá?

Ve středu jízdárny je voltižér, který ovládá koně na lonži dlouhé 15 m. Kůň cválá a na něm jsou předváděny gymnastické cviky. Základní sestava obsahuje: náskok, základní sed, váha, stříhy, stoj, mlýn a odskok. Taky je možnost vlastní sestavy. Při voltiži se hodnotí nejen sestava, ale také způsob a elegancie náskoku na koně, navazování jednotlivých cviků na sebe a seskok. Dále se taky hodnotí celkový dojem - prezentace a způsob vedení koně, známky se udělují od 1 do 10.

Adéla Lörinczová,
třídní redaktorka, 8. ročník

*Knihy jsou
němí
učitelé.
Aulus
Gellius*

Literární kvíz—kdo co napsal???

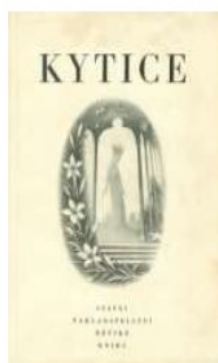
Přiřaď k českým spisovatelům a básníkům jejich dílo:

1. Josef Čapek – ke hře R. U. R. vymyslel slovo „robot“ - ____
2. Karel Čapek – spisovatel a filosof - ____
3. Božena Němcová – nejmilovanější česká spisovatelka - ____
4. Alois Jirásek – autor rozsáhlého historického díla - ____
5. Jaroslav Seifert – nositel Nobelovy ceny za literaturu - ____
6. Karel Hynek Mácha – největší český romantický básník - ____
7. Karel Jaromír Erben – sběratel lidové slovesnosti - ____
8. Josef Václav Sládek – největší překladatel Shakespeara 19. Století - ____

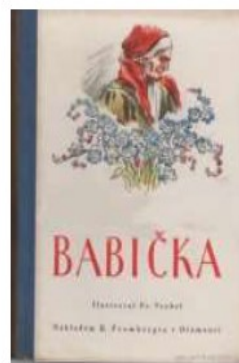
A

B

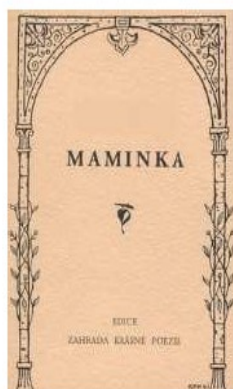
C

D

E

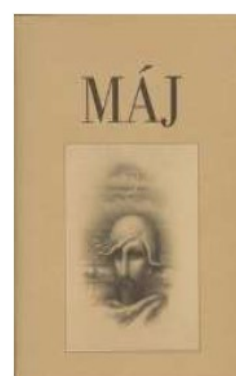
F

G

H

Nikola Moravcová,
korektorka, 8. ročník

Pravčická brána

Pravčická brána

Pravčická brána je největší přirozená skalní brána na našem kontinentu. Nachází se v Národním parku České Švýcarsko u obce Hřensko v okrese Děčín.

Pravčická brána je stará přibližně 100 tisíc let. Přesněji se to dá jen těžko určit jelikož materi-

ál, ze kterého by to bylo možné zjistit, byl odplaven. Podle Jakuba Šafránka (vedoucí oddělení geologie správy národního parku) vznikla postupnou erozí.

Zajímavost:

Pravčická brána také bojovala o zařazení mezi sedm novodobých divů světa, ale neúspěšně.

Karolína Marešová,

Třídní redaktorka, 8. ročník

Rozměry:

Rozpětí oblouku u dna je 26,5 m.

Výška otvoru 16 m.

Šířka 7-8 m.

Minimální tloušťka 3 m.

Vrcholová plošina brány je 21 m nad jejím dnem.

ENGLISH CAMP

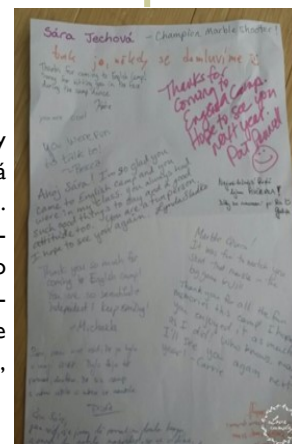
English camp byl ve Štokách u Jihlavy a probíhal od 18.7 do 25. 7. 2015. Za tento týden jsem zažila hodně zábavy. Hrály jsme spoustu her a většina jich byla anglicky. Při hodinách jsme psali, vyráběli, hráli divadla, četli, zapisovali, ale všechno anglicky. Když jsme něco nevěděli, tak jsme se zeptali. Dělalí jsme workshopy, šli jsme na procházku do okolních lesů, ale nejlepší byli THE BIG GAME 2. To

byla hra, která se skládala z dalších čtyř her. První byly otázky ohledně Aljašky, odkud byli naši Američané. Druhá hra byla taková, že jsi dostal balonek a přivázal sis ho na nohu a snažili ses dupnout na něčí balonek, aby prasknul, ale ten svůj sis ochránil. Třetí hra byla taková, že byla mapa a bojoval jsi o území. A konečně se dostáváme k čtvrté hře. To bylo cvrknání kuliček. V této hře jsme byli druzí, ale čtvrtá

to změnila. Ostatní skupinky dávaly kolem devíti bodů a já jediná jsem získala 52 bodů. Všichni mi říkali Champion Marble Shooter. Někdo mi to napsal na rozlučný papír, na kterém bylo poděkování, že jsem se zúčastnila. Já za sebe mohu říci, že se mi to tam líbilo.

Sára Jechová,

třídní redaktorka, 6. ročník

Na vlastní oči ve studiu rádia Proglas

Až si přečtete název článku, tak si řeknete, co to je za název. Mně se zdál také tento název směšný, ale jiný mě nenapadl než tento. Moji rodiče byli požádáni od reportérů z rádia Proglas, aby s nimi natočili rozhovor o knězi, se kterým se znali hodně dlouhou dobu. A tak jsme všichni vyrazili dne 31. 7. do studia v Hradci Králové. Já jsem s nimi jela jako doprovod. Když jsme dorazili do studia v Novém Adalbertinu na Velkém náměstí, už

tam na nás čekali dva redaktori, kteří posadili moje rodiče ke stolu s mikrofony. Překvapilo mě, jak bylo studio malinké, a nechtěla jsem věřit, že prý v něm jednou bylo osm lidí a oni dva. Dále pán vysvětloval, jak bude rozhovor probíhat. Co se může, co bude rušit a podobně. Když si to dovsvětlili, tak reportér začal klást otázky. Na obou rodičích byla ze začátku znát nervozita. Později se rozmluvili a na trému zapoměli.

Na začátku jim redaktor pokládal otázky, ale pak už je nepotřebovali, protože jeli jako stroj a nebylo jim skákat do řeči. Po hodině reportér ukončil natáčení a rodičům spadl kámen z krku. Poté jim poděkoval za to, že přišli a přispěli tímto rádiu. Rozloučili jsme se a pak zašli na oběd. Řeknu vám, že jsem si to dopoledne užila s mými rodiči a jsem ráda, že mě s nimi rodiči a jsem ráda, že mě začátku znát nervozita. Později se vzali s sebou. rozmluvili a na trému zapoměli.

**Logo
rádia Proglas**

Elis Ptáčková,

třídní redaktorka, 8. ročník

Fed Cup 2015 (Pohár federace)

Logo Fed Cupu

Letos 7. - 8. února 2015 proběhlo první kolo Fed Cupu, kdy naše tenistky vyhrály nad Kanadou 4:0 a postoupily tak do semifinále (18. – 19.4 2015), kde hrály o finále s Francií. Francii porazily 3:1 a tím se posunuly do finále, ve kterém budou bojovat s Ruskem, které v semifinále porazilo Německo 3:2. Na finále se můžeme těšit 14. – 15. listopadu 2015.

Uvedu čtyři naše tenistky, které jsou ve Fed Cup týmu:

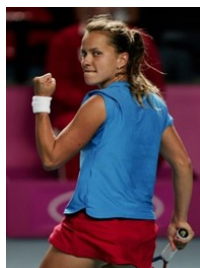

Petra Kvitová

31.10. 2011 - na žebříčku WTA **2. místo** (dvouhra)
 2011, 2014 – **vítězka** Wimbledonu (dvouhra)
 2011 – **vítězka** Turnaje mistryň (dvouhra)
 2012 – **čtvrtfinále** na Olympiádě (dvouhra)
 2011, 2012, 2014 – **vítězka** Fed Cupu (týmová soutěž)

Lucie Šafářová

15.6. 2015 – na žebříčku WTA **6. místo** (dvouhra)
 2014 – **semifinále** ve Wimbledonu (dvouhra)
 2015 – **finále** French Open (dvouhra)
 2011, 2012, 2014 – **vítězka** Fed Cupu (týmová soutěž)

Barbora Záhlavová – Strýcová

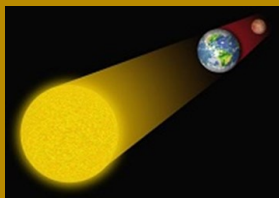
31.1. 2015 - na žebříčku WTA **14. místo** (čtyřhra)
 2014 – **čtvrtfinále** ve Wimbledonu (dvouhra)
 2015 – **semifinále** Australian Open (čtyřhra)
 2011, 2012, 2014 – **vítězka** Fed Cupu (týmová soutěž)

Lucie Hradecká

22.10. 2012 – na žebříčku WTA **4. místo** (čtyřhra)
 2011 – **vítězka** French Open (čtyřhra)
 2013 – **vítězka** US Open (čtyřhra)
 2012 – **2. místo** na Olympiádě (čtyřhra)
 2011, 2012 2014 – **vítězka** Fed Cupu (týmová soutěž)

**Nikola Moravcová,
8. ročník**

Sluneční paprsky se lámou v horních vrstvách zemské atmosféry. Červené světlo proudí od Země k Měsíci a ten je odráží zpět.

Krvavým měsícem nazýváme jev, kdy při úplném zatmění Luny nabývá její kotouč narudlého zbarvení. Krvavý Měsíc však není pouze zajímavým a vzácným jevem na noční obloze. Krvavý Měsíc je podle tradice také nepříznivým nebeským znamením.

Jak se to stane?

Luna v úplňku začne postupně od kraje blednout, až vybledne celá. Dojde k úplnému zatmění Měsíce, kdy je celý jeho kotouč zastíněn Zemí. V ten okamžik se Slunce, Země a Měsíc ocitnou v jedné přímce. Letos byl Krvavý Měsíc vidět z 27.9. na 28.9. Navíc se Měsíc přiblížil blíže k Zemi než obvykle a tak nastal tzv. **Super úplněk**.

Krvavý Měsíc

Návštěva bývalé české vsi Lidice

**Vypálení Lidic
2. června 1942**

Moji mamku, babičku a mě velice zajímaly podrobnosti o vyhlazení obce Lidice v roce 1942 a chtěly jsme se podívat na místo, kde se dřív nacházela tato obec. Rozhodly jsme se, že vyrazíme v sobotu 1.8. V autě bylo příšerné vedro, ale naštěstí jsme po několika hodinách jízdy dorazily na parkoviště před areálem.

První zastávka byla u plánu celého areálu, který se dělil na mnoho částí: muzeum, galerie, hřbitov, památník obětí mužů, památník soch dětí, výstavní místnost s panely a nástěnkami. My jsme začaly prohlídku v galerii, kde visely panely s fotkami, jak se žilo obyvatelům Lidic před vyhlazením vesnice a promítal se pětiminutový film z konference na obnovu poválečných Lidic.

Pokračovaly jsme o kousek dál do muzea, ve kterém promítali desetiminutový film o srovnání Lidic se zemí. Dále nás šipky zavedly do místnosti, ve které byla skoro tma. Betonové zdi oddělovaly panely a na nich jsme si prohlédly prezentace o přípravě parašutistů na atentát, pak průběh atentátu na Heydricha a proč Němci zničili zrovna Lidice. Na dalším panelu mě zaujalo 173 fotografií mužů a kluků od 15 let, které Němci zastřelili v Horákové statku. Dvěma z nich bylo jen 15 roků a několik dní.

Na posledním stanovišti v muzeu se nacházela plazmová televize a v dokumentárním filmu vypovídaly ženy a děti, které přežily a vrátily se z koncentračního tábora nebo z Německa. Některé byly ještě malé děti, když je Němci vybrali na poněmčení a odeslali do německých rodin. Ženy vyprávěly, jaké prožívaly trápení a strach, když jim odebíraly děti a že vlastně tehdy ještě nevěděly, že jejich muži už nežijí a se svými dětmi se neuvidí. To bylo strašné. Právě toto stanoviště spolu s filmem mě velmi oslovily.

Dále jsme si to namířily na místo, kde dřív stál Horákův statek a kde bylo zastřeleno 173 mužů a vedle tohoto statku je vybudovaný památník

věnovaný popraveným mužům. Pak jsme si prohlédly sousoší s lidickými dětmi, které byly udušeny v pojízdné plynové komoře v polském Chelmně. Když jsem viděla ty děti, tak mě úplně přecházel mráz po zádech a šla na mě deprese. Když jsem si přečetla, že zahynulo 82 dětí, tak mi to tak nepřišlo, ale když jsem viděla sousoší s tolika dětmi, jejich obličejky, tak mě fakt popadla velká hrůza. Můj obdiv patří sochařce Marii Uchytlové, která se rozhodla vytvořit sochy zavražděných dětí. Pracovala denodenně řadu let. Když dokončila poslední sochu dítěte, představovala si, jak asi budou ty sochy stát, ale zůstalo jen u snu, protože se nedožila postavení soch na přesné místo. Škoda.

Když jsme se blížily k východu, zastavily jsme se v růžové sadě, ve kterém kvetlo plno růží od mnoha dárců z celé země i ze světa. Je to od nich hezké, jak přispěli na památník Lidice. Celkově bych řekla, že všechny expozice, exponáty a filmy byly pěkné, ale nejvíce mě nadchlo muzeum, sousoší s dětmi a růžový sad. Dozvěděla jsem se plno nových informací a doporučila bych vám se tam zajet podívat. Pokud se ovšem zajímáte jako já o historii, je to tu velice pěkné.

**Elis Ptáčková,
třídí redaktorka, 8. ročník**

Sochařka Marie Uchytlová

Lidice před vypálením

**Zastřelení muži na zahradě
Horákové statku**

Projekt Akademie bez hranic Scotland 2015

Ve dnech 5. - 9. 10. 2015 se žáci 7. - 9. třídy (a pár doplňujících žáků z nižších tříd) zúčastnili poznávacího a zároveň výukového zájezdu do Skotska. Zájezd byl z velké části financován Evropskou unií.

1. den

První den jsme v sedm hodin večer odjeli od školy a jeli přes Německo do Amsterdamu. Naším odjezdem byla všem rodičům (jejichž děti odjely) aktivována sms služba „Klidná máma“, která minimálně dvakrát denně rodiče informovala o naší cestě.

2. den

Druhý den jsme kolem desáté ráno dorazili do Amsterdamu, kde jsme měli naplánovanou krátkou prohlídku města. Asi ve tři odpoledne jsme dorazili do přístavu, kde jsme prošli pasovou kontrolou a v pět odpoledne jsme vypluli směr Newcastle. Na trajektu to bylo super a pro všechny to byl nezapomenutelný zážitek.

3. den

Třetí den jsme kolem desáté dopoledne dopluli do přístavu v Newcastlu, kde nás opět čekala pasová kontrola. Poté jsme vyrazili do Edinburghu, což byla ještě dlouhá cesta. Cestou jsme se zastavili u tzv. „Skotského kamenu“, který leží na hranicích s Anglií, a ještě jsme udělali zastávku v městečku Melrose a v městečku Jedburgh. Když jsme dojeli do Edinburghu, tak jsme vyšli na takový malý kopec, ze kterého bylo krásně vidět město. Večer jsme všichni byli rozděleni do rodin.

4. den

Čtvrtý den ráno jsme šli všichni do školy na výuku s anglickým lektorem. Po škole jsme se byli podívat na Edinburském hradě. Z hradu jsme šli královskou mílí až pod Arturovo sedlo, na které jsme vzápětí vyšli. Z Arturova sedla byl krásný pohled na město.

5. den

Pátý den dopoledne jsme šli opět do školy. Po výuce jsme odjeli do města Stirling, kde jsme se byli podívat na Wallace monumentu a na Stirlinském hradě. Od hradu jsme šli pěšky k nákupnímu centru, kde jsme měli rozchod. Po rozchodu jsme jeli opět do našich přechodných rodin.

6. den

Šestý den byla poslední výuka ve škole, kde každý obdržel certifikát o úspěšném absolvování kurzu. Potom jsme se jeli podívat do univerzitního a golfového města Saint Andrews. V Saint Andrews jsme se byli podívat na zříceninu chrámu a slavné golfové hřiště.

7. den

Sedmý den jsme brzy ráno vyrazili na celodenní výlet k jezeru Lochness. Celou cestu jsme projížděli krásnou krajinou. Dělalí jsme krátké zastávky na kochání a focení.

Výlet jsme zakončili u jezera Lochness v návštěvnickém centru, kde byl popsán výzkum Lochneské příšery. Po dokončení prohlídky jsme se na poslední noc vrátili zpět do rodin.

8. den

Osmý den ráno jsme se rozloučili s rodinami a zamířili směr domů. Zastávka byla ve městě Gretna Green a na Hadriánově valu. Kolem třetí hodiny odpoledne jsme se začali nalodovat na trajekt a vypluli směr Amsterdam. Tentokrát moře nebylo tak klidné, ale všichni jsme to ve zdraví a s pomocí většího množství Kinedrylu zvládli.

9. den

Devátý den jsme kolem desáté dopoledne vyrazili z přístavu směrem na Dobřany. Do Dobřan jsme dorazili ve středu asi v jednu ráno. Tam nás čekali naši milovaní rodiče a taky učitelé, kterým se po nás všech moc stýskalo.

Na závěr bych chtěl poděkovat našim řidičům, paní průvodkyni a hlavně učitelům za skvělý výlet. Vše bylo perfektně naplánované a zorganizované. I ubytování v rodinách bylo moc milé – hezky se o nás starali. Mile nás překvapila výuka angličtiny ve skotské škole – byla zábavná a profesionální. Mně osobně se nejvíc líbily hory cestou k jezeru Lochness, ale celé to bylo krásné a zajímavé.

Matěj Grulich, šéfredaktor, 9. ročník

Pepo!

Gratulujieme!

Pepa Švorc je mistr České republiky v autokrosu

Ve třech letech Pepča občas zkusil motorku, Yamaha 50 PW jen tak u nás před domem. Protože se v Dobřanech v té době jezdil dětský autokros, Pepčovi se zalíbily buginy. Ve čtyřech letech jsme tedy pořídily první buginu s variátorem a od pěti let se pravidelně zúčastňuje Mezinárodního Mistrovství České Republiky v autokrosu.

Co se nám od začátku podařilo?

Sezóna 2009 - 7. Místo v MMČR

Sezóna 2010 – 5. Místo v MMČR

Sezóna 2011 – 2. Místo v MMČR

Kde si ho všiml team RSK včele s Romanem Kalvodou (Pepčovým vzorem) a vzal Pepču k sobě. Poté přestoupil do vyšší kategorie 125ccm.

Sezóna 2012 – 6. Místo v MMČR

Sezóna 2013 – 5. Místo v MMČR

Sezóna 2014 – 4. Místo v MMČR

Sezóna 2015 a zároveň poslední ve třídě 125ccm skončila velikým úspěchem a zaslouženým prvním místem v Mezinárodním mistrovství České republiky v autokrosu.

Další roky se bude věnovat ještě vyšší kategorii a to třídě Kart s obsahem 600ccm Honda CBR, kde jezdí dospělí a je povolena od 12 let. Tak hodně štěstí.

Natálie Švorcová, 9. ročník

Hornický skanzen v Žacléři

O těchto prázdninách jsem se opět zúčastnila křesťanského tábora, kam jezdím každoročně. Většinou během tábora pořádáme jeden výlet a letos to byl výlet do Hornického skanzenu v Žacléři. Ve skanzenu se těžilo uhlí, o jehož těžení jsou první zmínky již koncem 16. století. Skutečná těžba uhlí se rozvíjela před koncem 18. století pro pociťovaný nedostatek palivového dřeva a rostoucími potřebami manufakturní výroby. Roku 1820 bylo vytěženo 2 200 tun uhlí. Baron Silberstein obnovil na 24 mírách několik menších dolů a dobudoval důl Eliška, který je na Žacléřsku největším producentem uhlí. Na dolech barona Silbersteina pracovalo v polovině 50. let minulého století cca 100 dělníků, kteří těžili 10 000 tun uhlí ročně, u bří Müllerů byla roční těžba 5 500 tun u R. Mangera v Černé Vodě a F. Gaberleho se pohybovala roční těžba po 1 500 tunách. Na dolech barona Silbersteina za 10 let stoupl počet dělníků na 400 a produkce uhlí na čtyřnásobek, bří Müllerové vybudovali moderní spojené šachty Julie a Marie vybavené parním pohonem. V první polovině 70. let dosahovala roční těžba na Žacléřsku cca 130 Kt (z toho u barona Silbersteina 75 000 t). Kolem roku 1875 zasáhl uhelný průmysl kri-

ze, ta postihla nejvíce Silbersteinův podnik značně modernizovaný a rozšířený o důl F. Gaberleho. Majetky upadly do konkurzu, produkce uhlí klesla. Firma Erlager prodala bývalé Silbersteinyvoly doly Západočeskému báňskému akciovému spolku (ZBAS). Ten připojil i Müllerovy doly Julie a Marie. Stalo se tak až do roku 1945 největším producentem uhlí v českém křídle vnitro sudetské pánve. V roce 1944 představovali polovinu osazenstva dolu váleční zajatci a vězni. V r. 1943 stoupla produkce na 255 000 t. a v r. 1944 přesáhla 300 000 t. Na přelomu 50. a 60. let bylo pro špatný technický stav jámy Marie, lokalizované s jámou Julií v centru ložiska, přistoupeno v jejím těsném sousedství k vyhloubení nové jámy Jan. Během 60. let byly postupně uzavřeny nevyhovující jámy Eliška a Marie.

Jáma Marie - hloubená od roku 1814, zlikvidovaná v roce 1974, měla obdélníkový průřez 5,5 x 2,6 m, konečnou hloubku měla 528 m.

Jáma Eliška - hloubená od roku 1870, zlikvidovaná v roce 1968, měla obdélníkový

průřez 6,6 x 2,0 m, konečnou hloubku měla 148 m.

Jáma Julie - hloubená před rokem 1853, zlikvidovaná v roce 2005, měla konečný kruhový průřez 6,5 m, konečnou hloubku 865 m.

Jáma Jan - hloubená po roce 1958, zlikvidovaná v roce 2004, měla kruhový průřez 5,5 m, konečnou hloubku 955 m.

Tolik asi z nejzákladnějších informací z historie.

Zdroj: <http://www.hornickyskanzenzacler.cz/>

Tereza Grulichová,
třídní redaktorka, 7. ročník

Chcete si něco vyrobit?

Jednoduchý náramek z Pet lahve

- 1) Vezmeme pet lahev a nastříháme ji na proužky
- 2) Proužky potřeme lepidlem a nalepíme na ně např. balicí papír, nebo je omotáme bavlnkou
- 3) Po zaschnutí můžeme na náramek nalepit cokoliv, např. třpytivé kamínky, flitry nebo různé výlisky. Fantazii se meze nekladou.

Jednoduchý náramek z pet lahve

Udělej někomu radost!

Korálkový náramek

- 1) Tři voskové šňůrky na jednom konci spojíme uzlíkem
- 2) Začneme plést "cop" asi do jedné třetiny.
- 3) Kousek od pleteme a začneme navlékat korálky (asi šest korálků) a potom začneme znovu plést "cop".

Eliška Rufferová, třídní redaktorka, 8. ročník

Jak jsem chytil úhoře.

Ke konci srpna jsem s dědou, babičkou a sestřenicí Karolínkou vyrazili na chalupu do jižních Čech. Naše chalupa je v malé vesnici, která se jmenuje Rataje a leží asi pět kilometrů od Bechyně. Naše chalupa není chalupa, ale starý statek, v kterém se narodil můj děda. Cesta trvala přibližně čtyři hodiny, ale já se dokážu zabavit.

Druhý den po příjezdu jsem šel na ryby na rybník mého strejdy Míly. Tam jsem chytal na rybičku, kterou jsme s Kájou chytili do čeřenu. Když jste na rybách, chvíli trvá, než ryba zabere. Protože bylo tropické vedro, tak mi všichni říkali, že nic nechytím. A tak jsem čekal. Po osmi hodinách už jsem to pomalu vzdával, ale najednou něco zabralo. Nejdřív jsem si myslel, že to je štika, ale pak jsem viděl hlavičku úhoře. Vytáhli jsme ho na souš a strejda ho změřil. Můj úlovek měl 82 cm. Celý výlet jsem si užil a těším se na listopad, protože tam pojedu na výlov rybníka.

Šimon Švejda, třídní redaktor, 6. ročník

Čtenářské dílny

Rozhodl jsem se vás seznámit s novinkou letošního školního roku, která se zavedla do naší výuky. Jsou to čtenářské dílny, které probíhají ve čtyřech třídách. Na prvním stupni je to 3. a 5. třída, ve kterých pořádají dílny paní učitelky Voborníková a Dašková. Na druhém stupni je pořádá pan učitel Švejda v 6. a 7. ročníku.

Na druhém stupni máme čtenářskou dílnu jednou za čtrnáct dní. Každá dílna začíná minilekcí, ve které si zopakujeme pravidla čtenářské dílny a pan učitel nás seznámí s tím, čeho si budeme během čtení všimnout. Řekne nám, co bude naše čtenářská reakce a jak bude probíhat sebehodnocení. Na začátku si také vybereme knížku, kterou budeme číst. Těm, co se kniha minulou dílnu nelíbila, si mohou vybrat jinou. Pak si najdeme ve třídě pohodlné místo a 20 minut si potichu čteme. Potom se věnujeme čtenářské reakci, které je každou hodinu jiná. Např. píšeme, o čem jsme četli, co se nám líbilo nebo nelíbilo, nebo když jsme měli poezii, vymýšleli jsme pokračování jedné básně. To co vytvoříme, si pak navzájem čteme. Na konci dílny ještě uděláme sebehodnocení. A pracovní list si založíme do své složky. Mě moc čtení nebaví, ale čtenářské dílny mám rád a těším se na ně.

**Šimon Švejda
třídní redaktor, 6. ročník**

TRIVIUM REVUE

**Obsah tohoto časopisu
je připravován žáky školy a
neprochází redakční úpravou.
Názory autorů jednotlivých
článků nemusí vyjadřovat
názory školy.**

**Případný výtěžek z
produkce tohoto časopisu
je věnován na školní
aktivity.**